

II

(Nelegislatīvi akti)

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJA (ES) 2020/1836

(2020. gada 14. maijs)

par Eiropas Savienības aģentūru 2018. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu: sniegums, finanšu pārvaldība un kontrole

EIROPAS PARLAMENTS,

- ņemot vērā lēmumus par Eiropas Savienības aģentūru 2018. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu par turpmāko rīcību attiecībā uz 2017. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (COM(2019) 334),
- ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par ES aģentūrām attiecībā uz 2018. finanšu gadu ar aģentūru atbildēm ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Revīzijas palātas pārskatu Nr. 07/2019 “Ziņošana par ilgtspēju: ES iestāžu un aģentūru stāvokļa izvērtējums” (ātrais stāvokļa apskats), kas tika publicēts 2019. gada 12. jūnijā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 ⁽²⁾ atcelšanu un jo īpaši tās 1. panta 2. punktu un 208. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 18. jūlija Regulu (ES, Euratom) 2018/1046 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽³⁾, un jo īpaši tās 68. un 70. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 30. septembra Deleģēto regulu (ES) Nr. 1271/2013 par finanšu pamatregulu struktūrām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽⁴⁾ 208. pantā, un jo īpaši tās 110. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 18. decembra Deleģēto regulu (ES) 2019/715 par finanšu pamatregulu struktūrām, kas izveidotas saskaņā ar LESD un Euratom līgumu un minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵⁾ 70. pantā, un jo īpaši tās 105. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 100. pantu un V pielikumu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumus,
- ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A9-0079/2020),

⁽¹⁾ OV C 417, 11.12.2019., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 328, 7.12.2013., 42. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 122, 10.5.2019., 1. lpp.

- A. tā kā šajā rezolūcijā ir iekļauti horizontāli konstatējumi, kas attiecas uz visām struktūrām Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 208. panta un Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 70. panta nozīmē un kas ir daļa no lēmumiem par budžeta izpildes apstiprināšanu saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 1271/2013 110. pantu un Parlamenta Reglamenta V pielikuma 3. punktu;
- B. tā kā saistībā ar budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru budžeta izpildes apstiprinātājiestāde uzsver, ka ir svarīgi vēl vairāk nostiprināt uz sniegumu balstītas budžeta izstrādes koncepciju, Savienības iestāžu pārskatatbildību un labu cilvēkresursu pārvaldību,
1. uzsver, ka dalībvalstīs aģentūrām ir būtiska ietekme uz politiku, lēmumu pieņemšanu un programmu īstenošanu Eiropas iedzīvotājiem būtiskās jomās, tādās kā drošība, drošums, veselība, pētniecība, ekonomika, brīvība un tiesiskums; atkārtoti atgādina, cik svarīgi ir aģentūru veiktie uzdevumi un to tiešā ietekme uz Savienības iedzīvotāju ikdienas dzīvi; atkārtoti norāda arī uz to, cik svarīga ir aģentūru autonomija, jo īpaši regulatīvo aģentūru un to aģentūru gadījumā, kuras nodarbojas ar neatkarīgu informācijas vākšanu; atgādina, ka aģentūras galvenokārt tika izveidotas ar mērķi nodrošināt Savienības sistēmu darbību, atvieglot Eiropas vienotā tirgus īstenošanu un veikt neatkarīgus tehniskos vai zinātniskos novērtējumus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē aģentūru vispārējo sniegumu;
 2. atzinīgi vērtē to, ka aģentūras ir panākušas redzamo progresu ikgadējās budžeta izpildes apstiprinājuma procedūrās izteikto prasību un ieteikumu ievērošanā; ar gandarījumu norāda, ka saskaņā ar Revīzijas palātas ("Revīzijas palāta") pārskatu par ES aģentūrām attiecībā uz 2018. finanšu gadu ("Revīzijas palātas pārskats") Revīzijas palāta ir sniegusi revīzijas atzinumu bez iebildēm attiecībā uz visu aģentūru pārskatu ticamību; norāda arī to, ka Revīzijas palāta ir sniegusi atzinumu bez iebildēm par visu aģentūru pārskatiem pakārtoto ieņēmumu likumību un pareizību; konstatē, ka Revīzijas palāta ir sniegusi atzinumu bez iebildēm par visu aģentūru, izņemot Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (EASO), pārskatiem pakārtoto maksājumu likumību un pareizību; norāda, ka EASO gadījumā Revīzijas palāta sniedza pamatojumu atzinumam ar iebildēm attiecībā uz tās konstatējumiem par 2016. un 2017. finanšu gadu par maksājumu likumību un pareizību, tomēr, izņemot 2016. un 2017. finanšu gada ietekmi, Revīzijas palāta uzskata, ka 2018. gada 31. decembrī slēgtā gada pārskatiem pakārtotie maksājumi visos būtiskajos aspektos ir likumīgi un pareizi; atzinīgi vērtē EASO pastāvīgo progresu reformu un korektīvo pasākumu plānu īstenošanā;
 3. norāda, ka 32 decentralizēto Savienības aģentūru 2018. gada budžetos saistību apropriāciju apmērs bija aptuveni 2 590 000 000 EUR, kas ir par aptuveni 10,22 % vairāk nekā 2017. gadā, un maksājumu apropriāciju apmērs bija 2 360 000 000 EUR, kas ir par 5,13 % vairāk nekā 2017. gadā; turklāt norāda, ka no 2 360 000 000 EUR aptuveni 1 700 000 000 EUR tika finansēti no Savienības vispārējā budžeta, kas atbilst 72,16 % no aģentūru kopējā finansējuma 2018. gadā (2017. gadā – 72,08 %); ņem vērā arī to, ka aptuveni 657 000 000 EUR tika finansēti no maksām un tiešajām iemaksām, ko nodrošina iesaistītās valstis;
 4. atgādina savu prasību racionalizēt un paātrināt budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru, lai lēmums par budžeta izpildes apstiprināšanu tiktu pieņemts nākamajā gadā pēc tā gada, kura budžeta izpilde tiek apstiprināta, un procedūra tiktu slēgta nākamajā gadā pēc attiecīgā pārskata gada; šajā sakarībā atzinīgi vērtē pozitīvos centienus un labo sadarbību ar Eiropas Savienības aģentūru tīklu ("Tīkls") un atsevišķām aģentūrām, un jo īpaši Revīzijas palātu, kura noteikti spētu racionalizēt un paātrināt procedūru no savas puses; atzinīgi vērtē līdz šim panākto progresu un aicina visus attiecīgos dalībniekus turpināt iesākt, lai procedūru īstenotu vēl ātrāk;

Galvenie Revīzijas palātas konstatētie riski un sniegtie ieteikumi

5. ar gandarījumu norāda, ka saskaņā ar Revīzijas palātas pārskatu vispārējais risks, kas saistīts ar pārskatu ticamību, pēc starptautiskajiem grāmatvedības standartiem ir zems un ka iepriekš ir konstatētas tikai dažas būtiskas kļūdas; tomēr norāda, ka arvien pieaugošais deleģēšanas nolīgumu skaits, kurus Komisija noslēdz, piešķirot aģentūrām specifiskus papildu uzdevumus un ieņēmumus, rada problēmas saistībā ar aģentūru grāmatvedības procedūru konsekveni un pārredzamību;

6. norāda, ka saskaņā ar Revīzijas palātas pārskatu vispārējais risks, kas saistīts ar aģentūru pārskatiem pakārtoto darījumu likumību un pareizību, kopumā uzskatāms par zemu lielākajai daļai aģentūru un vidēju aģentūrām, kas sevi daļēji finansē pašas un kurām piemēro īpašu regulējumu, kas attiecas uz pakalpojumu maksu iekasēšanu un iemaksām no ekonomikas dalībniekiem vai sadarbībā iesaistītajām valstīm; norāda, ka pēc Revīzijas palātas uzskatiem vispārējais risks, kas saistīts ar aģentūru pārskatiem pakārtoto darījumu likumību un pareizību, kopumā uzskatāms par vidēju, taču atkarībā no konkrētām budžeta sadaļām tas var svārstīties no zema līdz augstam; norāda, ka ar I sadaļu ("Personāla izdevumi") saistītais risks kopumā ir zems, ar II sadaļu ("Administratīvie izdevumi") saistītais risks tiek uzskatīts par vidēju un ar III sadaļu ("Pamatdarbības izdevumi") saistītais risks var svārstīties no zema līdz augstam atkarībā no aģentūras un tās darbības izdevumu veida; norāda, ka parasti augstu risku rada publiskā iepirkuma un dotāciju maksājumi, kas būtu jāņem vērā, Revīzijas palātai izvēloties maksājumu izlasi, kurai veiks turpmākas pārbaudes un revīzijas;
7. konstatē, ka saskaņā ar Revīzijas palātas pārskatu risks, kas saistīts ar pareizu finanšu pārvaldību, ir vidējs un galvenokārt tiek konstatēts informācijas tehnoloģiju (IT) un publiskā iepirkuma jomā; pauž nožēlu par to, ka IT un publiskais iepirkums joprojām ir jomas, kurās vērojama nosliece uz kļūdām; atkārtoti aicina Komisiju nodrošināt papildu apmācību un paraugprakses apmaiņu aģentūru publiskā iepirkuma nodaļām;
8. uzver, ka tas, ka katrai aģentūrai ir vajadzīga sava administratīvā struktūra un procedūras, objektīvi apdraud administratīvo lietderību, un mudina aģentūras pastiprināt tematisko apvienošanu un sadarbību saskaņā ar politikas jomām, lai nodrošinātu saskaņošanu un resursu efektīvu izmantošanu; aicina aģentūras vairāk censties paplašināt kopīgo pakalpojumu klāstu, tādējādi uzlabojot savu procedūru efektivitāti un izmaksu lietderību;
9. akcentē problēmu, ka divu mītņu (darbības un administratīvā) pastāvēšana nesniedz nekādu pievienoto vērtību aģentūru darbībai, un mudina rīkoties, lai ierobežotu neefektivitāti; mudina aģentūras izmantot kopīgas telpas, ja tās darbojas konkrētās politikas jomās; norāda, ka Komisija ir atbildīga par priekšlikumu iesniegšanu attiecībā uz iespējamu apvienošanu, slēgšanu un/vai uzdevumu nodošanu;
10. norāda, ka saskaņā ar Revīzijas palātas pārskatu dažām aģentūrām, jo īpaši Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai (*Frontex*), Eiropas Patvēruma atbalsta birojam (*EASO*) un Eiropas Ķīmikāliju aģentūrai (*ECHA*), ir konstatēts augsts risks attiecībā uz dalībvalstu sadarbības līmeni, ņemot vērā iepriekšējos gados sniegtos konstatējumus un zināmu Savienības politikas virzību konkrētās jomās; atkārtoti aicina Komisiju iekļaut šos jautājumus Padomes darba kārtībā, lai stiprinātu dalībvalstu sadarbību;
11. atzīst, ka aģentūru efektīva, lietderīga un pareiza darbība ir cieši saistīta ar pienācīgu finansējuma līmeni, kas sedz to pamatdarbības un administratīvās darbības;

Budžeta un finanšu pārvaldība

12. norāda uz Tīkla apstiprinošo atbildi uz Parlamenta aicinājumu sniegt Savienības iestādēm konstruktīvus komentārus sarunās par daudzgadu finanšu shēmu pēc 2020. gada un to, ka katra aģentūra tika aicināta analizēt Komisijas iesniegto priekšlikumu par daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam; atzīst daudzgadu finanšu shēmas lielo nozīmi aģentūru budžeta plānošanā un mudina tās turpināt meklēt jaunus finansēšanas avotus papildus esošajām Savienības budžeta iemaksām;
13. norāda, ka revidētajos dažu aģentūru budžeta izpildes pārskatos norādītā informācija detalizācijas pakāpes ziņā atšķiras no vairākuma citu aģentūru sniegtajiem datiem, kas liecina, ka ir nepieciešamas skaidras vadlīnijas aģentūru budžeta pārskatu sagatavošanai; atzinīgi vērtē darbu, kas veikts, lai nodrošinātu pārskatu saskaņotu izklāstu un sagatavošanu; arī šogad konstatē neatbilstības attiecībā uz aģentūru atklāto informāciju un dokumentiem, jo īpaši attiecībā uz skaitļiem, kas saistīti ar personālu, tostarp ziņojumos par štatu sarakstu (aizpildītās štata vietas vai maksimālais Savienības budžetā apstiprināto štata vietu skaits); norāda uz Tīkla atbildi, ka tas ievēro Komisijas vadlīnijas, kuras tika pārskatītas atbilstīgi Deleģētajai regulai (ES) 2019/715 un tika pieņemtas 2020. gada 20. aprīlī; turklāt vēlreiz aicina Komisiju turpmākajos gados automātiski iesniegt budžeta izpildes apstiprinātājiestādei 32 decentralizēto aģentūru oficiālo budžetu (saistību apropriācijās un maksājumu apropriācijās) un ar personālu saistītos skaitļus (štatu saraksts, līgumdarbinieki un norīkoti valstu eksperti uz attiecīgā gada 31. decembri);

Sniegums

14. mudina aģentūras un Komisiju pilnveidot un ievērot uz sniegumu balstītas budžeta izstrādes principu, konsekventi meklēt visefektīvāko veidu, kā nodrošināt pievienoto vērtību, un izpētīt iespējamās efektivitātes uzlabojumus saistībā ar resursu pārvaldību; norāda uz Revīzijas palātas pausto ierosinājumu, ka aģentūru budžetu publicēšana atbilstoši darbībai ļautu sasaistīt resursus ar darbībām, kurām tie izlietoti, un tādējādi atvieglotu budžeta sadali, palielinātu efektivitāti un ierobežotu nevajadzīgus izdevumus;
15. ar gandarījumu norāda, ka aģentūras izveidoja Tīklu kā aģentūru savstarpējas sadarbības platformu, lai uzlabotu aģentūru atpazīstamību, noteiktu un veicinātu efektivitātes uzlabojumus un palielinātu pievienoto vērtību; atzīst Tīkla pievienoto vērtību sadarbībā ar Parlamentu un atzinīgi vērtē tā ieguldījumu pasākumu un informācijas koordinēšanā, vākšanā un konsolidēšanā Savienības iestāžu vajadzībām; turklāt atzinīgi vērtē norādījumus, ko Tīkls sniedz aģentūrām, atbalstot to centienus optimizēt spēju plānot, uzraudzīt un ziņot par rezultātiem, budžetu un izmantotajiem resursiem;
16. ar gandarījumu konstatē, ka dažas aģentūras jau sadarbojas atbilstīgi to tematiskajām grupām (piemēram, tieslietu un iekšlietu aģentūras⁽⁶⁾ un Eiropas uzraudzības iestādes⁽⁷⁾); mudina arī pārējās aģentūras iespēju robežās pastiprināt savstarpējo sadarbību, ne tikai ieviešot kopīgi izmantojamus pakalpojumus un panākot sinerģijas, bet sadarbojoties arī kopīgās politikas jomās; norāda, ka lielākā daļa aģentūru patiešām cenšas panākt lielāku sinerģiju un kopīgi izmantot resursus; norāda, ka Tīkls ir izveidojis kopīgi izmantojamu pakalpojumu (galvenokārt IT pakalpojumu) tiešsaistes katalogu un ka 2018. gadā tika izstrādāts izmēģinājuma projekts ar mērķi uzraudzīt kopīgi izmantojamu pakalpojumu izmantošanu un sniegto labumu, kuru 2019. gadā paplašināja, ietverot visus kopīgi izmantojamus pakalpojumus;
17. norāda, ka saskaņā ar Revīzijas palātas pārskatu 2018. gadā tika panākts zināms progress attiecībā uz *Sysper2* (Komisijas izstrādātais cilvēkresursu pārvaldības rīks) ieviešanu – 2018. gadā vēl piecas aģentūras pieteicās izmantot šo rīku; tomēr norāda, ka projekts ir sarežģīts un katrai aģentūrai ir savas īpatnības, tāpēc *Sysper2* īstenošana nav viendabīga; tādēļ aicina Komisiju palīdzēt, lai nodrošinātu, ka šis rīks tiek pienācīgi izmantots; turklāt norāda, ka pietiekams progress tika panākts arī e-ierikuma ieviešanā; tomēr norāda, ka vairākas aģentūras vēl tikai ievieš Komisijas izstrādātos elektronisko rēķinu sagatavošanas rīkus;
18. pauž bažas par to, ka tikai viena aģentūra, proti, Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, publicē ilgtspējas ziņojumu; aicina visas aģentūras norādāmajā informācijā pilnībā iekļaut ilgtspējas jautājumu, publicēt ilgtspējas ziņojumus par organizācijas vadību un veiktajām darbībām un ar revīzijām nodrošināt ziņotās ilgtspējas informācijas uzticamību;
19. uzsver, ka Savienības aģentūrām savā darbībā būtu jāpievērš īpaša uzmanība tam, lai tiktu nodrošināta atbilstība Savienības tiesību aktiem, kā arī ievērots proporcionalitātes princips un iekšējā tirgus pamatprincipi;
20. mudina aģentūras panākt virzību saskaņotas politikas izveidē attiecībā uz savu pakalpojumu digitalizāciju;

Personāla politika

21. norāda, ka 32 decentralizētās aģentūras 2018. gadā nodarbināja kopumā 7 626 ierēdņus, pagaidu darbiniekus, līgumdarbiniekus un norīkotos valstu ekspertus (2017. gadā – 7 324), kas ir par 3,74 % vairāk nekā iepriekšējā gadā;
22. norāda, ka 2018. gadā patiesu dzimumu līdzsvaru augstākās vadības amatos bija panākušas 6 aģentūras, labu dzimumu līdzsvaru bija panākušas 4 aģentūras, savukārt 14 aģentūrās bija nepietiekams dzimumu līdzsvars (vienā aģentūrā šajos amatos bija tikai vīrieši); aicina aģentūras vairāk censties, lai panāktu lielāku dzimumu līdzsvaru vadības amatos;

⁽⁶⁾ Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*Frontex*), Eiropas Savienības Aģentūra lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (*eu-LISA*), Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (*EASO*), Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts (*EIGE*), Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centrs (*EMCDDA*), Eiropas Savienības Tiesībaizsardzības apmācības aģentūra (*CEPOL*), Eiropas Savienības Aģentūra tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropols), Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (*FRA*), Eiropas Savienības Aģentūra tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās (*Eurojust*).

⁽⁷⁾ Eiropas Banku iestāde (*EBA*), Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde (*EIOPA*) un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (*ESMA*).

23. turklāt norāda, ka 2018. gadā patiesu dzimumu līdzsvaru valdēs bija panākušas 3 aģentūras, labu dzimumu līdzsvaru bija panākušas 6 aģentūras, savukārt 21 aģentūrās bija nepietiekams dzimumu līdzsvars (vienas aģentūras valdē bija tikai vīrieši); aicina valdēs pārstāvētās dalībvalstis un attiecīgās organizācijas iecelt pārstāvjus šajās struktūrās, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt lielāku dzimumu līdzsvaru;
24. konstatē, ka tikai viena aģentūra, proti, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (ESMA), ir ziņojusi par patiesu dzimumu līdzsvaru gan augstākās vadības amatos, gan valdē; atzinīgi vērtē minēto sasniegumu un mudina arī pārējās aģentūras sekot šim labajam piemēram;
25. pieņem zināšanai aģentūru sniegto informāciju par dzimumu līdzsvaru augstākās vadības amatos un valdē un dažu aģentūru komentārus par to, ka tām nav citu vadības amatu, izņemot izpilddirektoru; šajā sakarībā aicina aģentūras turpmāk sniegt datus par visām vadības darbinieku kategorijām;
26. mudina aģentūras izstrādāt ilgtermiņa cilvēkresursu politikas satvaru, kurā tiktu risināti tādi jautājumi kā personāla darba un privātās dzīves līdzsvars, mūžilga profesionālā orientācija un karjeras attīstība, dzimumu līdzsvars, tāldarbs, nediskriminācija, ģeogrāfiskais līdzsvars un personu ar invaliditāti pieņemšana darbā un integrācija;
27. norāda, ka Revīzijas palātas pārskatā ir secināts, ka pēc 2017. gada ātrā stāvokļa apskata par to, kā aģentūras īsteno saistības par 5 % štata vietu samazinājumu 2014.–2018. gadā, 5 % štata vietu samazinājums ir ieviests, lai gan ar zināmu kavēšanos;
28. norāda, ka dažas aģentūras saskaras ar darbinieku trūkumu, jo īpaši gadījumos, kad jauni uzdevumi tiek piešķirti bez papildu personāla, kas būtu paredzēts to īstenošanai, un ka budžeta izpildes apstiprinātājinstāde pauž īpašas bažas par dažu aģentūru grūtībām konkrētās amata pakāpēs pieņemt darbā kvalificētus darbiniekus, kas apdraud šo aģentūru vispārējo sniegumu un rada nepieciešamību nodarbināt ārējus dalībniekus;
29. atzinīgi vērtē aģentūru veiktos pasākumus, lai izskaustu aizskaršanu darba vietā, piemēram, veicot darbinieku un vadītāju papildu apmācību un ieviešot konfidenciālo konsultantu amata pozīciju; mudina pārējās aģentūras darīt tāpat; turklāt mudina tās aģentūras, kas ir saņēmušas sūdzības par aizskaršanu, tās uzskatīt par prioritāti;
30. norāda, ka aģentūras nepārtraukti uzrauga un novērtē darbinieku skaitu un nepieciešamību pēc papildu cilvēkresursiem un finanšu resursiem, un vajadzības gadījumā iesniedz attiecīgus pieprasījumus; atzīst, ka šādi pieprasījumi būtu jāizskata plašākā starpiestāžu procesā, lai resursu līmenis atbilstu aģentūru uzdevumiem un pienākumiem;
31. uzsver darbinieku labjutības politikas nozīmi; uzsver, ka aģentūrām būtu jānodrošina visiem darbiniekiem pienācīgi, kvalitatīvi darba apstākļi;
32. norāda, ka saskaņā ar Revīzijas palātas pārskatu maksājumi tās revīzijas izlasēs uzrāda tendenci kompensēt štata darbinieku trūkumu ar ārējiem darbiniekiem (jo īpaši attiecībā uz IT konsultantiem), kuri strādā aģentūru telpās, un izmantot līgumdarbiniekus un pagaidu aģentūru darbiniekus; norāda, ka piecas aģentūras izmantoja pagaidu darbiniekus, kurus nodrošina reģistrētas pagaidu darba aģentūras, taču neievēroja visus noteikumus, kas izklāstīti gan Direktīvā 2008/104/EK⁽⁸⁾, gan attiecīgajos valsts tiesību aktos (piemēram, attiecībā uz pagaidu darbinieku darba nosacījumiem); norāda, ka trīs aģentūras izmantoja tādus līgumus par IT un citu konsultācijas pakalpojumu sniegšanu, kas ir formulēti un/vai īstenoti tādējādi, ka faktiski var notikt pagaidu darba aģentūru darbinieku norīkošana darbā, nevis skaidri definētu pakalpojumu sniegšana vai produktu piegāde, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/104/EK, Civildienesta noteikumos un sociālajos un nodarbinātības noteikumos, tādējādi pakļaujot šīs aģentūras juridiskiem un reputācijas riskiem; aicina Tīklu ieviest vispārēju politiku, lai pastāvīgie darbinieki netiktu aizstāti ar dārgākiem ārējiem konsultantiem;
33. ar bažām norāda uz Revīzijas palātas konstatējumiem, ka dažās aģentūrās pagaidu darba aģentūru darbiniekiem bija sliktāki darba nosacījumi nekā aģentūras tieši nodarbinātajiem darbiniekiem; atgādina, ka saskaņā ar Direktīvu 2008/104/EK un vairākiem valsts darba tiesību aktiem pagaidu darba aģentūru darbiniekiem jānodrošina tādi paši darba nosacījumi kā lietotāju uzņēmuma tieši nodarbinātajam personālam; aicina aģentūras analizēt savu pagaidu darbinieku darba nosacījumus un nodrošināt, lai tie atbilstu Savienības un valstu darba tiesību aktiem;

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/104/EK par pagaidu darba aģentūrām (OV L 327, 5.12.2008., 9. lpp.).

34. norāda uz ļoti zemo trauksmes celšanas gadījumu skaitu Savienības aģentūrās, kas rada bažas par to, ka darbiniekiem vai nu nav zināmi pašreizējie noteikumi, vai arī viņi neuzticas sistēmai; aicina nodrošināt, lai visu Savienības aģentūru trauksmes cēļu aizsardzības politika atbilstu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai (ES) 2019/1937⁽⁹⁾; mudina aģentūras efektīvi izmantot savus iekšējos noteikumus vai pamatnostādnes trauksmes celšanas jomā; aicina šādu noteikumu pieņemšanas procesā vēl esošās aģentūras tos pieņemt bez liekas kavēšanās;
35. aicina visas aģentūras sniegt informāciju par savu ikgadējo kadru mainības līmeni un vidējo rādītāju par darba kavējumiem slimības dēļ un skaidri norādīt līdz attiecīgā finanšu gada 31. decembrim aizpildītās štata vietas, lai nodrošinātu aģentūru savstarpēju salīdzināmību;
36. atkārtoti aicina Komisiju pārskatīt, kā tiek aprēķināts dažādās dalībvalstīs strādājošajiem darbiniekiem piemērotais algas koeficients, lai nodrošinātu labāku ģeogrāfisko līdzsvaru aģentūru darbinieku vidū;
37. ar bažām norāda, ka darbinieku algām piemērojamie zemie korekcijas koeficienti var radīt sarežģītas situācijas, kas var kavēt aģentūras spēju efektīvi veikt savus ikdienas pienākumus un var veicināt augstu kadru mainību; uzsver, ka aģentūrām, kas atrodas valstīs, kurās piemēro zemu korekcijas koeficientu, būtu jāsaņem papildu atbalsts no Komisijas papildu pasākumu īstenošanā, piemēram, Eiropas skolu un citas infrastruktūras izveidē, lai padarītu šīs aģentūras pievilcīgākas pašreizējiem un potenciālajiem darbiniekiem; aicina Komisiju novērtēt algu korekcijas koeficientu piemērošanas ietekmi un dzīvotspēju nākotnē;
38. norāda, ka lielākā daļa aģentūru paziņojumus par vakancēm npublicē Eiropas Personāla atlases biroja (EPSO) tīmekļa vietnē; pieņem zināšanai bažas saistībā ar lielajām rakstiskās tulkošanas izmaksām; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Tīkla izveidoto un uzturēto aģentūru darba grupu un aicina aģentūras pilnībā izmantot šīs platformas sniegtās priekšrocības;
39. mudina tās Savienības aģentūras, kurām nav pamattiesību stratēģijas, apsvērt tās pieņemšanu, tostarp iekļaujot atsauci uz pamattiesībām rīcības kodeksā, kurā varētu būt noteikti to personāla pienākumi un apmācība; iesaka īstenot efektīvu novēršanas politiku un noteikt efektīvas procedūras, lai atrisinātu problēmas saistībā ar aizskarošu izturēšanos darba vietā;

Iepirkums

40. ar bažām norāda, ka saskaņā ar Revīzijas palātas pārskatu tika konstatēti trūkumi saistībā ar pārlieku atkarību no līgumslēdzējiem, ārējiem konsultantiem un pagaidu darbiniekiem, kā arī uz neatbilstīgu līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas kritēriju izmantošanu un līgumu slēgšanu ar pretendentiem, kas bez saprātīga pamatojuma piedāvā neadekvāti zemas cenas; norāda, ka vairākas aģentūras ir plaši izmantojušas ārpalpojumu regulārām darbībām un reizēm arī pamatdarbībām, tādējādi vājinot iekšējās specializētās zināšanas un līgumu izpildes kontroli, un ir vērojami zināmi trūkumi iepirkuma procedūrā, kas var izkropļot godīgu konkurenci un kavēt ieguldīto līdzekļu labāku atdevi; iesaka līgumslēgšanas tiesības piešķirt, pamatojoties uz pienācīgu cenas un kvalitātes attiecību, pienācīgi izstrādāt pamatlīgumus, pamatoti izmantot starpniecības pakalpojumus un lietot detalizētus pamatlīgumus; norāda, ka sešu aģentūru pamatlīgumos bija nepilnīgi līguma nosacījumi par IT uzturēšanas pakalpojumu un aprīkojuma nodrošināšanu, jo tie atļāva veikt pirkumus, kuri šajos līgumos nebija īpaši minēti un uz kuriem neattiecas sākotnējā konkursa procedūra, kā arī atļāva līgumslēdzējam iekasēt uzceļojumu par tādām cenām, par kādām bija veikti pirkumi no citiem piegādātājiem; norāda – kaut arī aģentūrām nav atļauts mainīt pamatlīguma noteikumus, to attiecīgajās *ex ante* kontrolēs netika pārbaudīts, cik precīzi ir bijuši līgumslēdzēja iekasētie uzceļojumi; aicina visas Savienības aģentūras stingri ievērot publiskā iepirkuma noteikumus; uzsver, ka digitalizācija ir lieliska iespēja aģentūrām palielināt efektivitāti un pārredzamību, tostarp iepirkuma jomā; tādēļ aicina visas aģentūras un struktūras ātri pabeigt un ieviest e-iepirkuma, piedāvājumu elektroniskās iesniegšanas, e-rēķinu sagatavošanas un publiskā iepirkuma elektronisko veidlapu sistēmas; aicina Komisiju un aģentūras steidzami veikt vajadzīgos uzlabojumus publiskā iepirkuma nodaļās, ņemot vērā, ka šī problēma joprojām pastāv un ir sistemātiski jārisina;

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 23. oktobra Direktīva (ES) 2019/1937 par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV L 305, 26.11.2019., 17. lpp.).

41. uzskata, ka Savienības aģentūrām, struktūrām un iestādēm ir jārada piemērs pārredzamības jomā; tādēļ aicina publicēt visus publiskā iepirkuma procedūrās piešķirtos līgumus, arī tos, kuru apjoms nesasniedz tiesību aktos paredzēto 15 000 EUR robežvērtību;
42. norāda, ka decentralizētās aģentūras un citas struktūras kopā ar astoņiem Savienības kopuzņēmumiem cenšas palielināt administratīvo efektivitāti un panākt apjomradītus ieguvumus, vairāk izmantojot kopīga iepirkuma procedūras; tomēr norāda, ka, neraugoties uz daudzsološo tendenci, mēģinājumi īstenot kopīgas iepirkuma procedūras ne vienmēr ir bijuši sekmīgi, piemēram, neatbilstošas tirgus analīzes dēļ;

Pārredzamība un interešu konfliktu novēršana un pārvaldība

43. norāda, ka 2019. gada 2. aprīlī pēc Parlamenta Lūgumrakstu komitejas pieprasījuma tika rīkots darbseminārs "Interesu konflikti: ES iestāžu un aģentūru integritāte, pārskatatbildība un pārredzamība", kurā tika iepazīstināts ar gaidāmā pētījuma "Interesu konflikti un ES aģentūras" sākotnējiem konstatējumiem; pauž nožēlu, ka pētījums, ar kuru bija paredzēts iepazīstināt 2019. gada jūlijā, tika publicēts vienīgi 2020. gada janvārī; norāda, ka šajā pētījumā tiek sniegts visaptverošs pārskats un analīze par dažādu aģentūru īstenoto politiku attiecībā uz interešu konfliktu novēršanu, kā arī ieteikumi, kā aģentūrās uzlabot interešu konfliktu pārbaudes politiku; aicina Tiklu ziņot budžeta izpildes apstiprinātājiestādei par attīstību interešu konfliktu regulējumu un politikas piemērošanas jomā un iespējamām šo regulējumu un politikas izmaiņām;
44. ar bažām norāda, ka ne visas Savienības aģentūras un struktūras ir savās tīmekļa vietnēs publicējušas valdes locekļu, izpildvaras vadītāju un norīkoto ekspertu interešu deklarācijas; pauž nožēlu, ka dažas aģentūras publicē vienīgi deklarācijas par interešu konflikta neesamību; uzsver, ka valdes locekļiem vai izpildvaras vadītājiem pašiem nebūtu jādeklarē interešu konflikta neesamība; aicina visas aģentūras izmantot vienotu interešu deklarācijas modeli; uzsver, ka ir svarīgi izveidot neatkarīgu ētikas struktūru, kas Savienības iestādēs, aģentūrās un citās struktūrās izvērtētu interešu konflikta un virpuļdurvju efekta situācijas; mudina dalībvalstis nodrošināt, lai visi norīkotie eksperti attiecīgo aģentūru tīmekļa vietnēs publicētu savas interešu deklarācijas un dzīves aprakstus;
45. atkārtoti norāda, ka aģentūra var zaudēt uzticamību nepietiekami detalizētas interešu konfliktu politikas dēļ; pauž uzskatu, ka visu šo politiku sākumpunkts ir regulāru un pietiekami detalizētu interešu deklarāciju iesniegšana; šajā sakarībā uzsver, ka pozitīvu interešu deklarāciju izmantošana interešu konflikta neesamības deklarāciju vietā ļautu veikt visaptverošākas kontroles; turklāt uzsver, ka Savienības aģentūrām vajadzētu būt ieviestam interešu konflikta skrīninga mehānismam, kas atbilst attiecīgās aģentūras lielumam un funkcijai;
46. aicina visas aģentūras iesaistīties iestāžu nolīgumā par interešu pārstāvju pārredzamības reģistru, kuru apspriež Komisijas, Padomes un Parlamenta sarunās;
47. pauž nožēlu par to, ka joprojām nav skaidru pamatnostādņu un konsolidētas politikas virpuļdurvju efekta jautājumā; uzsver, ka šis jautājums ir ļoti svarīgs, jo īpaši to aģentūru gadījumā, kas strādā ar rūpniecības nozarēm; aicina Komisiju paredzēt stingrākus noteikumus, labākas kontroles un skaidrākas pamatnostādnes par nogaidīšanas periodu attiecībā uz aizejošajiem darbiniekiem, kā arī citus ar virpuļdurvju efektu saistītus pasākumus;
48. atzinīgi vērtē to, ka lielākā daļa aģentūru ir vadlīnijas attiecībā uz publiskas piekļuves dokumentiem piešķiršanu, izņemot Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centru (*CdT*) un Eiropas Savienības Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (*eu-LISA*); tomēr norāda, ka *CdT* paredz ieviest šīs vadlīnijas un *eu-LISA* izstrādās iekšējos noteikumus par to, kā apstrādāt pieprasījumus par piekļuvi publiskiem dokumentiem, un centīsies tos pieņemt 2020. gadā;
49. pauž bažas par to, ka aģentūras, kuru ieņēmumu lielu daļu veido no nozares iekasētās maksas, ir vairāk pakļautas interešu konflikta riskam un profesionālās neatkarības zaudēšanas riskam; aicina aģentūras un Komisiju samazināt atkarību no šīm maksām;
50. atkārtoti aicina aģentūras īstenot visaptverošu un horizontālu politiku attiecībā uz interešu konfliktu novēršanu un izmantot *ECHA* neatkarības politiku kā paraugpraksi un paraugsistēmu jebkādu interešu konfliktu uzraudzībai un novēršanai; mudina visas aģentūras izveidot padomdevēju komiteju interešu konflikta jautājumos;

Iekšējā kontrole

51. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas komentāru, proti, kad aģentūras izmanto iestāžu līgumus, tās joprojām ir atbildīgas par publiskā iepirkuma principu piemērošanu saviem īpašajiem iepirkumiem, un aģentūru iekšējās kontroles mehānismiem ir jānodrošina, lai šiem principiem tiktu ievēroti;
52. norāda, ka līdz 2018. gada beigām 29 aģentūru valdes bija pieņēmušas Komisijas pārskatīto iekšējās kontroles sistēmu, un 15 aģentūras arī ziņoja par tās ieviešanu; aicina visas aģentūras pieņemt un īstenot iekšējās kontroles sistēmu, lai pieskaņotu iekšējās kontroles standartus augstākajiem starptautiskajiem standartiem un nodrošinātu, ka iekšējās kontroles mehānismi efektīvi un lietderīgi atbalsta lēmumu pieņemšanu;
53. norāda, ka saskaņā ar Revīzijas palātas pārskatu dažas aģentūras nav ieviešas rīcībpolitikas, kurās noteiktas to sensitīvās funkcijas un saistīto risku mazināšanas kontroles (ar mērķi samazināt darbiniekiem deleģēto pilnvaru ļaunprātīgas izmantošanas risku, kam vajadzētu būt iekšējās kontroles standartelementam); tādēļ mudina šīs aģentūras pieņemt minētās rīcībpolitikas;

Citi komentāri

54. norāda, ka saskaņā ar Revīzijas palātas pārskatu aģentūras, kas iepriekš atradās Londonā (Eiropas Banku iestāde (EBI) un Eiropas Zāļu aģentūra (EMA)), 2019. gadā tika pārvietotas no Apvienotās Karalistes un ka viņu pārskatos ir iekļauti ar pārcelšanās izmaksām saistītie uzkrājumi; turklāt atzīmē, ka EMA gadījumā Revīzijas palāta norādīja uz situācijas attīstību saistībā ar aģentūras nomas līgumu un Anglijas un Velsas Augstās tiesas nolēmumu; norāda uz atlikušajām iespējamām saistībām 465 000 000 EUR apmērā pēc jaunā apakšnomas līguma noslēgšanas un neskaidrību par kopējo darbinieku skaita samazinājumu pēc aģentūras pārcelšanās; turklāt ar bažām norāda uz Revīzijas palātas apgalvojumu, ka pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības varētu samazināties abu aģentūru ieņēmumi;
55. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas pārskatu Nr. 07/2019 "Ziņošana par ilgtspēju: ES iestāžu un aģentūru stāvokļa izvērtējums" (ātras stāvokļa apskats), kas tika publicēts 2019. gada 12. jūnijā; atkārtoti norāda, ka savāktā vai publicētā informācija galvenokārt attiecas uz to, kā organizāciju darbība (piemēram, papīra vai ūdens izmantošana savām vajadzībām) ietekmē ilgtspēju, nevis uz to, kā organizācija savā vispārējā stratēģijā un darbības ir ņēmusi vērā ilgtspējas jautājumus; uzsver, ka šādi iekšēji vērsti ziņojumi neatspoguļo organizācijas būtiskākos jautājumus; aicina visas aģentūras izvērtēt savu darbību nelabvēlīgo ietekmi uz ilgtspēju un to strukturēti iekļaut ilgtspējas ziņojumos;
56. stingri mudina aģentūras īstenot Revīzijas palātas ieteikumus;
57. uzsver steidzamo vajadzību aģentūrām koncentrēties uz savu pētniecības un darba rezultātu izplatīšanu plašai sabiedrībai un uzrunāt sabiedrību ar sociālo plašsaziņas līdzekļu un citu plašsaziņas līdzekļu starpniecību, lai informētu par to darbību; atgādina, ka iedzīvotāji pat par aģentūrām, ka darbojas viņu valstī; aicina aģentūras efektīvāk un biežāk uzrunāt sabiedrību;
58. uzsver Apvienotās Karalistes izstāšanās no Eiropas Savienības radīto nelabvēlīgo ietekmi uz aģentūru organizāciju, darbībām un līdzekļiem, jo īpaši tiešo iemaksu samazināšanos; mudina Komisiju ārkārtīgi rūpīgi risināt aģentūru riska novēršanas un mazināšanas jautājumus;
59. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidota Eiropas Darba iestāde (ELA), kuras dibināšanas regula stājās spēkā 2018. gada martā un kura sāka darboties 2019. gada oktobrī; uzsver, ka ir nepieciešams nodrošināt, lai tās izveidei būtu atvēlēti pietiekami finansu līdzekļi; uzsver, ka šo finansējumu nevar nodrošināt, pārvietojot piešķirumus no citām nodarbinātības un sociālo lietu aģentūrām un budžeta pozīcijām, un ka ELA ir jauna struktūra, kuras raitas darbības nodrošināšanai ir nepieciešami jauni līdzekļi; jo īpaši uzsver to, ka ELA izveides dēļ nebūtu jāsamazina Eiropas Nodarbinātības dienestu tīkla (EURES) resursi un spējas, jo šim portālam ir būtiska loma Savienības pilsoņu darba mobilitātes veicināšanā un tas sniedz pakalpojumus un partnerības iespējas darba meklētājiem un darba devējiem, valstu nodarbinātības dienestiem, sociālajiem partneriem un pašvaldību iestādēm; tādēļ uzsver, ka ELA un EURES ir jāaglabā katrai savas konkrētas un skaidri nodalītas budžeta pozīcijas;

60. norāda, ka ELA palīdzēs nodrošināt, ka Savienības noteikumi par darbaspēka mobilitāti un sociālā nodrošinājuma koordinēšanu tiek īstenoti efektīvi un taisnīgi, palīdzēs valstu iestādēm sadarboties, lai īstenotu šos noteikumus, un palīdzēs iedzīvotājiem un uzņēmumiem gūt labumu no iekšējā tirgus sniegtajām priekšrocībām; uzskata – lai arī četras aģentūras – Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centrs (*Cedefop*), Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds (*Eurofound*), Eiropas Izglītības fonds (*ETF*) un Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūra (*EU-OSHA*) – galvenokārt ir vērstas uz pētniecību, tās varētu lietderīgi atbalstīt ELA un dot ieguldījumu tās darbā;
 61. uzsver, ka pārredzamība un iedzīvotāju informētība par aģentūru pastāvēšanu ir būtiska to demokrātiskajai pārskatatbildībai; uzskata, ka ārkārtīgi svarīga ir aģentūru resursu un datu viegla izmantojamība; tādēļ aicina novērtēt, kā pašlaik tiek sniegti un darīti pieejami dati un resursi, kā arī to, cik lielā mērā iedzīvotāji tos var viegli identificēt, atpazīt un izmantot;
 62. iesaka visām aģentūrām pievērst uzmanību publiskajai komunikācijai un publicitātei, jo iedzīvotāji bieži vien nezina par aģentūru pastāvēšanu un veikto darbu;
 63. mudina Savienības aģentūras apsvērt iespēju pieņemt pamattiesību stratēģiju, tostarp rīcības kodeksā iekļaut atsauci uz pamattiesībām, kurā varētu būt noteikti to personāla pienākumi un apmācība; mudina izveidot mehānismus, lai nodrošinātu, ka tiek atklāti un paziņoti jebkādi pamattiesību pārkāpumi un ka šādu pārkāpumu riski tiek ātri darīti zināmi attiecīgās aģentūras galvenajām struktūrām; mudina vajadzības gadījumā izveidot pamattiesību amatpersonas amatu – šī amatpersona tieši atskaitītos valdei (lai nodrošinātu zināmu neatkarības pakāpi attiecībā pret pārējo personālu), lai tādējādi panāktu, ka nekavējoties tiek novērsti pamattiesību apdraudējumi un ka organizācijā pastāvīgi tiek uzlabota pamattiesību politika; mudina izveidot regulāru dialogu ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām un attiecīgām starptautiskām organizācijām par pamattiesību jautājumiem; mudina panākt, ka pamattiesību ievērošana ir galvenais elements satvarā, kas nosaka attiecīgās aģentūras sadarbību ar ārējiem dalībniekiem, it īpaši ar valstu pārvaldes struktūru locekļiem, ar kuriem aģentūra mijiedarbojas, īstenojot savu pamatdarbību;
 64. mudina visas tieslietu un iekšlietu jomas aģentūras apsvērt iespēju reģistrēties vides vadības un audita sistēmā (*EMAS*), lai uzlabotu to ekoloģiskos raksturlielumus;
 65. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt aģentūrām, uz kurām attiecas šī budžeta izpildes apstiprināšanas procedūra, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai, kā arī nodrošināt tās publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (L sērijā).
-